

[Anne Grete Holmsgård]

lende lovinitiativ var, at regeringen ønskede et grundigt forarbejde. Derfor er det vel på sin plads at få oplyst, hvad grundigheden består i. Specielt er det vigtigt at få oplyst, hvad ministeren egentlig har foretaget sig for at få en grundig og kritisk vurdering af de to aspekter ved Dankortet, der især har interesseret folketingets flertal.

Svar (24/11 83):

Industriministeren (Stetter):

Må jeg først vedrørende lovgivningen om betalingskort, som jeg har til hensigt at fremlægge ved månedsskiftet, understrege, at den omfatter alle betalingskort og følgelig ikke blot Dankortet. Jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at vi ikke giver særlige regler for enkelte kort.

Når vi drøfter retssikkerhedsaspekterne, behandler vi derfor alle kort på samme måde. Retssikkerheden skal i forhold til forbrugerne være i orden ved alle betalingskort. At vi netop på dette område har foretaget det, som spørgeren betegner »kritisk vurdering«, siger sig selv. I overensstemmelse med folketingets dagsorden af 15. marts 1983 skal lovforslaget jo have til formål at sikre brugernes – og herunder navnlig forbrugernes – retsstilling. Ved lovforslagets udarbejdelse må man vurdere retssikkerhedsproblemerne for at kunne foretage de vanskelige afvejninger, som vi har foretaget i samarbejde med de berørte organisationer og myndigheder, forinden vi kunne formulere de fornødne regler.

Problemet om korts – og herunder Dankortets – indflydelse på butikstrukturen er undersøgt i rapporten om betalingskort (betænkning nr. 965). Rapporten indeholder efter min opfattelse en grundig gennemgang og vurdering af udviklingerne i butikstrukturen og betalingskorts indflydelse herpå.

Spm. nr. S 189

Til boligministeren (17/11 83) af:

Dræbye (RV):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der gennemføres forhandlinger mellem de implicerede parter i spørgsmålet om driftsunderskuddet for butikscentret i Glostrup Boligselskabs afdeling Store Hus i Hvidovre kommune?«

Begrundelse

Igennem en længere periode har butikscentret i Store Hus givet underskud. Der har været forhandlinger om forskellige løsninger, men indtil videre er der ikke sket noget konkret.

For hver dag der går, opsamles nye underskud, hvorfor det haster med handling.

Tilsyneladende er den eneste mulighed for at få gang i forhandlingerne, at ministeren tager initiativ til, at de implicerede parter bidrager med konkrete forslag til afhjælpning af både det opsamlede underskud og de fremtidige problemer, således at lejerne holdes skadesløse.

Svar (23/11 83):

Boligministeren (Bollmann):

Jeg har tidligere tilkendegivet, at både jeg og ministeriet i øvrigt er parate til aktivt at medvirke til at formidle en løsning på de økonomiske problemer, der er opstået for beboerne i Glostrup Boligselskabs afdeling Store Hus i Avedøre Stationsby. Jeg har ligeledes ved flere lejligheder tilkendegivet, at en forudsætning for at påtage mig en sådan formidlerrolle måtte være, at staten som udgangspunkt ikke skulle engagere sig økonomisk i en eventuel løsning. Jeg har i denne forbindelse bl.a. lagt afgørende vægt på de boligforsyningsmæssige og beskæftigelsesmæssige aspekter, idet en eventuel støtte til Store Hus nødvendigvis må ske mod kompenserende besparelser i kvoten for nyt almenbygget boligbyggeri.

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg på et møde den 2. september 1983 drøftede afdelingens problemer med Hvidovre kommune. Hvidovre kommunes borgmester tilkendegav ved den lejlighed, at man fra kommunens side i samråd med Glostrup Boligselskab og Boligselskabernes Landsbyggefond vil søge at finde en løsning vedrørende afdelingens fremtidige drift. Kommunen stillede sig i den forbindelse positiv over for tanken om at leje sig ind i en del af de ledige erhvervslokaler.

Jeg aftalte i den forbindelse med borgmesteren, at når der var skabt denne økonomiske sikkerhed for den fremtidige drift af afdelingen, ville jeg, som allerede nævnt, aktivt medvirke til at formidle en løsning vedrørende det opsamlede driftsunderskud.